

DOMENY INTERNETOWE

Teoria i praktyka

redakcja naukowa Ireneusz Matusiak

DOMENY INTERNETOWE

Teoria i praktyka

redakcja naukowa Ireneusz Matusiak

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

SERIA **MONOGRAFIE**

Publikacja dofinansowana przez Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji

Stan prawny na 7 maja 2020 r.

Recenzenci

Dr hab. Michał Jackowski, prof. WSHiU

Dr Justyna Ożegalska-Trybalska

Wydawca

Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący

Tomasz Pietrzak

Opracowanie redakcyjne

Michał Dymiński

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-801-2

ISSN 1897-4392

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz aktów prawnych	9
----------------------------	---

Wprowadzenie	11
--------------------	----

Część I ZAMIĄST WSTĘPU

Maria Ziółkowska

Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych przy PIIT – trudne początki, spełnione oczekiwania	17
--	----

Część II NAZWY DOMEN INTERNETOWYCH W SYSTEMACH PRAWNYCH

Wojciech Włodarczyk

O prawie własności intelektualnej i autonomicznych pojęciach prawa UE	31
---	----

Artur Piechocki

Wielostronne relacje prawne związane z rejestracją i utrzymywaniem nazwy domeny internetowej	56
--	----

Konrad Marzęcki

Spór domenowy a regulacje i procedury rejestru ccTLD na przykładzie „.pl”	70
---	----

Marcin Balicki

Rejestracja adresu internetowego jako znaku towarowego 92

Paweł Żerański

Prawa do nazw domenowych jednostek samorządu terytorialnego w prawie niemieckim i francuskim 122

Włodzimierz Głowacki

Nazwa domeny internetowej jako składnik przedsiębiorstwa; wybrane zagadnienia konstrukcyjne. Uwarunkowania prawne przenoszenia praw do nazwy domeny internetowej w ramach zbycia przedsiębiorstwa *uno actu* 142

Część III

ORZECZNICTWO SĄDU DS. DOMEN INTERNETOWYCH PRZY PIIT

Ireneusz Matusiak

Wybrane tezy z orzeczeń Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji 191

Karol Dobrzeński

Problem wolności słowa w kontekście sporów o domeny internetowe 279

Piotr Ślęzak

Dobra osobiste w nazwie domeny internetowej 297

Mariusz Zelek

Utrudnianie dostępu do rynku (art. 15 u.z.n.k.) poprzez rejestrację domeny internetowej 315

Jakub Kępiński

Kolizja nazwy domeny internetowej z zarejestrowanym znakiem towarowym dla aktywnych i nieaktywnych stron internetowych 339

Część IV POSTĘPOWANIE W SPRAWACH DOMENOWYCH

Marcin Ożóg

Zrzut ekranowy jako dowód w postępowaniu cywilnym,
ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji sporów
domenowych 375

Marek Świerczyński

Wykorzystanie wytycznych Rady Europy o dowodach
elektronicznych w postępowaniu arbitrażowym dotyczącym
domen internetowych 400

Anna Sokołowska-Ławniczak

Najnowsze zmiany w prawie własności przemysłowej
i ich wpływ na postępowanie domenowe 416

Damian Flisak

Uwagi na tle sporów o domeny internetowe przed sądami
powszechnymi – kognicja, roszczenia, określanie wartości
przedmiotu sporu 424

Mariusz Kondrat

Alternatywne rozstrzygnięcie sporów o domeny „.eu”
– praktyczne aspekty i doświadczenia z arbitrażu 437

ANEKS

Regulamin Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych
przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji 449

Rules of Arbitration Court in Matters Concerning
Domain Names at PCITT 476

Statut Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych
przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji 503

Wyciąg z regulaminu nazw domeny „.pl” z 18.12.2006 r.
(w brzmieniu obowiązującym od 1.12.2015 r.) 510

Alfabetyczna lista Arbitrów Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy PIIT	512
Alfabetyczna lista Mediatorów Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy PIIT	514
Rada Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji	515
Biogramy autorów	517

WPROWADZENIE

Gdy w 2003 r. rozpoczął działalność Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji w Warszawie (Sąd Domen Internetowych), nie było wiadomo, jaka będzie skala zainteresowań tym Sądem ani czy spełni on zakładane cele, tj. zapewni podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w Internecie szybką i skuteczną ochronę ich praw. Służyć temu miały: grono Arbitrów i Mediatorów¹, wybitnych praktyków i teoretyków prawa; uproszczona procedura, w której dominuje postępowanie prowadzone on-line, pozbawione formalizmów kodeksu postępowania cywilnego oraz krótki termin rozpoznawania sprawy. Po 17 latach działalności orzeczniczej Sądu Domen Internetowych można powiedzieć, że efekty pracy tego Sądu przerosły najśmielsze oczekiwania. Świadczą o tym zarówno liczba spraw (łącznie 1162 wnioski w trybie spornym i ugodowym), które wpłynęły do Sądu, uznawanie wydawanych orzeczeń przez sądy powszechne, liczba oddalonych skarg na orzeczenia Sądu Domen Internetowych, a także powoływanie się na wyroki tego Sądu w orzeczeniach innych sądów oraz w doktrynie prawa Internetu. Działalność Sądu Domen Internetowych nie ogranicza się jedynie do pracy orzeczniczej. Sąd ten pełni również pewnego rodzaju misję edukacji prawnej społeczeństwa informacyjnego XXI wieku poprzez organizowanie dostępnych dla wszystkich zainteresowanych tematem nazw domen internetowych Seminariów Arbitrów

¹ Lista Arbitrów i Mediatorów Sądu Domenowego przy PIIT umieszczona została w zbiorze załączników na końcu książki.

i Mediatorów², prowadzenie różnego rodzaju wykładów oraz publikowanie artykułów, przedstawiających problemy występujące w rozpoznawanych sprawach. Można powiedzieć, że Sąd Domen Internetowych, nasz Sąd, uzyskał w środowisku prawników, przedsiębiorców, a także osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej pozytywną opinię i stał się ważną częścią sądownictwa arbitrażowego RP. Sądownictwa, którego zadaniem jest wspieranie systemu sądów powszechnych. Sprawy, które wpływają do Sądu Domen Internetowych, dotyczą różnych dziedzin prawa – prawa własności przemysłowej (znaki towarowe) i prawa autorskiego, prawa konkurencji, prawa handlowego i cywilnego (m.in. w zakresie dóbr osobistych i prawa do firmy). Nie ma takich samych spraw, każda wymaga indywidualnego podejścia ze strony Arbitra lub Arbitrów rozpoznających spór. Tematyka rozpatrywanych przez Arbitrów zagadnień odpowiada dynamice zmieniającej się rzeczywistości i nowych zagadnień i trendów. Przykładem mogą być te sprawy, w których Arbitrzy, wydając orzeczenia, odwołują się do praw podstawowych gwarantowanych w Konstytucji RP, jak np. wolność wypowiedzi³. Uzasadniona jest teza, że nazwy domen internetowych są już nie tylko efektywnym narzędziem biznesowym, ale również służą wymianie poglądów i realizacji prawa do krytyki w demokratycznym społeczeństwie. Jednak praca Sądu nie byłaby możliwa bez osobistego zaangażowania wielu osób, które współtworzyły Sąd, organizują jego pracę i uczestniczą we wskazanej wcześniej misji. Są to oczywiście Arbitrzy i Mediatorzy, a także inne osoby, które pozostają niekiedy anonimowe i niedocenione. Osoby te wykonują swoje obowiązki z wielkim zaangażowaniem, chociaż w większości jest to praca społeczna, podejmowana w czasie wolnym. Do grona takich osób należą byli i obecni członkowie Rady Sądu⁴, Sekretarz Sądu – wspierani przez Pracowników, Zarząd i Radę Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji.

² Seminaria takie organizowane są wspólnie z PIIT, NASK oraz prawniczymi samorządami zawodowymi co dwa lata w różnych ośrodkach uniwersyteckich.

³ Zob. K. Dobrzyński, *Problem wolności słowa w kontekście sporów o domeny internetowe*, oraz P. Ślęzak, „*Dobra osobiste w nazwie domeny internetowej*”.

⁴ Lista Członków Rady Sądu Domen Internetowych umieszczona została w zbiorze załączników na końcu książki.

Mam zaszczyt, że kilkanaście lat temu powierzono mi funkcję Prezesa Sądu Domen Internetowych i Przewodniczącego Rady tego Sądu. Jest to również wielka przygoda intelektualna i przyjemność z możliwości współpracy z wybitnymi prawnikami, którzy rozpoznają spory lub prowadzą mediacje. Wszystkim wymienionym powyżej osobom oraz przyjacielom Sądu Domen Internetowych, którzy tworzyli forum polubownego rozstrzygania sporów przy PIIT i systematycznie zapewniają najlepsze warunki do jego funkcjonowania, dziękuję za pracę na rzecz tego Sądu i wyrażam wdzięczność za ich zaangażowanie. Dziękuję również Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji w Warszawie za stworzenie warunków umożliwiających stałą pracę Sądu Domen Internetowych, a także NASK – Państwowemu Instytutowi Badawczemu za wieloletnią i wielowymiarową współpracę organizacyjno-ekspertką.

Nie ulega wątpliwości, że Sąd Domen Internetowych powinien się dalej rozwijać, szukać nowych rozwiązań wykorzystujących nowe technologie⁵, a przede wszystkim zapewnić obywatelom społeczeństwa informacyjnego jeszcze lepszą ochronę przed naruszeniem ich praw.

Niniejsza publikacja stanowi pewnego rodzaju księgę pamiątkową, podsumowanie działalności organizacyjnej i orzeczniczej Sądu Domen Internetowych przy PIIT w latach 2003–2019, zaprasza do dyskusji, a także przedstawia domenę internetową w szerszym zakresie, w systemie prawa krajowego oraz unijnego. Domeny internetowej nie można analizować jedynie poprzez orzeczenia sądowe, może ona stanowić przecież składnik przedsiębiorstwa⁶ czy występować jako samodzielny przedmiot obrotu gospodarczego. Niektóre zagadnienia nie były wcześniej przedstawiane w literaturze tematu i mają charakter pionierski. Zaprezentowana analiza orzecznictwa oraz dobór też z wybranych wyroków służą propagowaniu zasad zgodnego

⁵ Zob. M. Świerczyński, *Wykorzystanie wytycznych Rady Europy o dowodach elektronicznych w postępowaniu arbitrażowym dotyczącym domen internetowych*

⁶ Zob. W. Głowacki, *Nazwa domeny internetowej jako składnik przedsiębiorstwa: wybrane zagadnienia konstrukcyjne. Uwarunkowania prawne przenoszenia praw do nazwy domeny internetowej w ramach zbycia przedsiębiorstwa uno actu*

z prawem korzystania z nazw domen internetowych. Księga zawiera pogrupowane tematycznie artykuły, napisane wyłącznie przez osoby związane z Sądem: Arbitrów, Mediatorów, członków Rady Sądu. Wszystkim Autorom artykułów serdecznie dziękuję za ich twórczy wkład w powstanie tej książki. Dziękuję także recenzentom, dr Justynie Ożegalskiej-Trybalskiej oraz dr. hab. Michałowi Jackowskiemu, których konstruktywne uwagi zostały wykorzystane w ostatecznym kształcie publikacji.

Dr Ireneusz Matusiak

Maria Ziółkowska

SĄD POLUBOWNY DS. DOMEN INTERNETOWYCH PRZY PIIT – TRUDNE POCZĄTKI, SPEŁNIONE OCZEKIWANIA

W lipcu 2020 r. minie 30 lat od rozpoczęcia korzystania z domeny „.pl”.

W styczniu 2018 r. minęło 15 lat od rozpoczęcia działania Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji.

30.07.1990 r. IANA (*Internet Assigned Numbers Authority*), rejestr domen najwyższego poziomu, ustanowił domenę krajową „.pl” (ang. ccTLD – *country code Top Level Domain*). Tę datę należy przyjąć za otwarcie możliwości internetowego komunikowania się w domenie „.pl”. Pierwszymi podmiotami korzystającymi w Polsce z tej domeny były jednostki naukowe, głównie uczelnie wyższe, ponieważ to naukowcy z tych jednostek byli w Polsce pomysłodawcami i architektami systemu internetowego porozumiewania się.

Znacznie szybciej niż można było wówczas przewidzieć komunikacja internetowa na świecie i w Polsce stała się globalna, powszechna, niezbędna i niezastąpiona. Stała się ona powszechna we wszelkich dziedzinach życia: zarówno w życiu prywatnym, urzędowym, publicznym, politycznym, biznesowym, jak i w edukacji, nauce, medycynie i kulturze.

Wtedy, gdy Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – jednostka badawczo-rozwojowa (NASK) zaczęła obsługiwać domenę „.pl”, nie

obowiązywały w Polsce żadne zasady rejestracji i utrzymania domen. Domen było bardzo niewiele, zapotrzebowanie na nie – znikome, abonentami były podmioty wywodzące się głównie ze środowiska naukowego, które w dużej mierze eksperymentowały użytkowanie domen, badając możliwości techniczne tego nierozpoznanego jeszcze medium. Przyrost liczby domen w domenie „.pl” do 1996 r. był mało imponujący. Usługa utrzymania domen internetowych w domenie „.pl” nie jawiła się NASK jako ekonomicznie opłacalna, tym bardziej, że NASK miał do wykonania prestiżowe i trudne zadanie zbudowania warszawskiej sieci akademickiej WARMAN.

Za dokonanie rejestracji i usługę utrzymywania domen w domenie „.pl” początkowo nie pobierano opłat. Rygor opłat został wprowadzony w 1994 r., po uzyskaniu przez NASK osobowości prawnej i wejścia w życie ustawy o podatku od towarów i usług (VAT).

Do 1998 r. w celu zarejestrowania domeny w domenie „.pl” i rozpoczęcia korzystania z niej należało złożyć w NASK wniosek o zarejestrowanie domeny. Wniosek składać należało przy wykorzystaniu ustanowionego przez NASK wzoru wniosku, który stanowił niemalże literalne tłumaczenie wniosku stosowanego przez ICAAN. Wniosek miał formę papierową, z odręcznym podpisem, doręczany był osobiście, listownie albo faksem.

NASK wymagał wówczas uzasadnienia zarejestrowania proponowanej nazwy domeny i wskazania związku tej nazwy z nazwą wnioskodawcy lub z prowadzoną przez niego działalnością. NASK dokonywał arbitralnej oceny występowania takiego związku, faktycznie kontrolował tzw. uprawnienia ubiegającego się o rejestrację domeny do posługiwania się daną nazwą. Niektóre uzasadnienia celu rejestracji nazwy były kilkustronicowe, a co więcej – pisane ręcznie.

Praktyka dokonywania kontroli związku nazwy domeny z podmiotem zgłaszającym była wówczas powszechna wśród narodowych rejestrów domen różnych krajów. Wybór nazwy domeny musiał być zgodny z przepisami regulującymi kwestie związane z oznaczeniami podmiotów, zatem w szczególności z przepisami prawa cywilnego,

handlowego, dotyczącymi ochrony znaków towarowych, zwalczania nieuczciwej konkurencji.

Praktyka ta okazała się uciążliwa zarówno dla wnioskodawcy, jak i dla rejestru, przedłużała proces rejestracji, narażała na powstawanie sporów, które mogłyby wynikać w szczególności z niemożliwości merytorycznego ocenienia przez rejestr celu rejestracji nazwy, braku wiedzy odnoszącej się do porządku prawnego oraz zasad gospodarki w rozmaitych krajach, oraz choćby z niezrozumienia proponowanej do rejestracji nazwy – wobec niezajomości wszelkich języków obcych, w których nazwa mogła być określona.

Szczęśliwie dla rejestru domeny „.pl” nie zaistniał żaden spór sądowy, wynikający ze zdarzającego się wówczas faktu odmowy przez NASK zarejestrowania domeny wobec nieprzekonującego – w ocenie NASK – uzasadnienia celu rejestracji nazwy.

W 2000 r. NASK odstąpił od badania związków podmiotów składających wnioski o rejestrację nazwy domeny z nazwą (firmą) lub prowadzoną przez te podmioty działalnością, a ponadto wprowadził system elektronicznej rejestracji domen. Podstawową zasadą stała się zasada pierwszeństwa złożenia wniosku o rejestrację nazwy domeny (*prior tempore, potior iure*).

Od 18.12.2000 r., czyli od daty wprowadzenia w życie nowego regulaminu rejestracji domen internetowych przez NASK, odpowiedzialność za skutki prawne złożenia we wniosku nieprawdziwego oświadczenia o przysługiwaniu prawa do nazwy domeny lub podania we wniosku nieprawdziwych danych ponosił wyłącznie wnioskodawca, ubiegający się o zarejestrowanie wskazanej przez siebie nazwy domeny. NASK zastrzegł sobie w Regulaminie prawo do usunięcia nazwy domeny, gdy zostanie mu doręczony prawomocny wyrok sądu potwierdzający wyłączne prawo do nazwy domeny podmiotu innego niż abonent. Nadto NASK zastrzegł, że wszelkie spory dotyczące praw do nazwy domeny rozstrzygane będą bez udziału NASK, ponadto że NASK nie będzie ponosił odpowiedzialności w wypadku, gdy zostanie stwierdzone, że do nazwy będącej przedmiotem rejestracji mają prawo osoby trzecie.

W związku z faktycznym wprowadzeniem swobody rejestracji nazw – bez dokonywania przez jakikolwiek podmiot oceny, czy wnioskodawca nie narusza praw do nazwy przysługujących innym podmiotom – jednym z głównych problemów rejestracji domen internetowych stał się problem konieczności ochrony praw osób trzecich, pretendujących do zarejestrowanej nazwy domeny.

Skuteczne i szybkie dochodzenie przed sądami powszechnymi roszczeń z tytułu naruszenia praw będącego skutkiem rejestracji lub korzystania z nazwy domeny nie było wówczas praktycznie możliwe.

Sądy powszechne nie miały odpowiedniej wiedzy z zakresu tego rodzaju nowej i niezwyfikowanej przez życie technologii, ponadto nie miały możliwości zdobycia tej wiedzy, bo nie istniały jeszcze odpowiednie źródła informacji. Tego rodzaju medium porozumiewania się było dość niepewne i w tamtym czasie abstrakcyjne.

Sądy powszechne tylko z rzadka były wówczas wyposażone w pojedyncze komputery, a jeśli były, to głównie używano ich jako maszyn do pisania lub liczenia. Sędziowie i personel kancelaryjny sądów nie byli jeszcze teoretycznie ani praktycznie wyedukowani w zakresie medium, jakim był Internet, w tym świat domen internetowych. Zasada *ius sequitur vitam* była w odniesieniu do Internetu dość długo niezrealizowana, co więcej, wydawało się, że ze względu na brak środków finansowych Państwa – trudna do szybkiej realizacji. Nie dokonały się regulacje prawne świata internetowego, ani prawo ani edukacja sądowa za życiem nie nadążyły. Poza książką *Internet a prawo*, autorstwa J. Barty i R. Markiewicza (Kraków 1998), która poświęcała niewielką część zagadnieniom domen internetowych, nie było dostępnej polskojęzycznej literatury prawniczej dotyczącej zagadnień internetowych, w tym o tematyce domenowej.

Powyższe realia, rosąca coraz szybciej liczba domen internetowych w rejestrze „.pl” oraz konieczność stworzenia możliwości szybkiego i profesjonalnego sposobu rozstrzygania sporów wynikających z zawarcia umowy o rejestrację i utrzymanie nazw domen internetowych przyczyniły się do powstania idei utworzenia sądu arbitrażowego spe-

cializującego się w problematyce domenowej. Utworzenie sądu, który będzie w stanie profesjonalnie i szybko orzekać w tego rodzaju sprawach, stało się niezbędne wobec konieczności zapewnienia ochrony praw osób trzecich naruszanych w wyniku rejestracji nazw domen internetowych przez podmioty nieuprawnione do używania danej nazwy.

NASK zdawał sobie sprawę z tego, że dochodzenie praw przed nieprzygotowanym merytorycznie sądem powszechnym napotykać będzie na istniejące trudności w postaci przewlekłości i kosztowności postępowania oraz niezajomości problematyki nazw domen internetowych. W podlegającej dynamicznym zmianom dziedzinie nazw domen internetowych kwestia czasu niezbędnego do rozstrzygnięcia postępowania odgrywała i ciągle odgrywa wielką rolę.

W związku z powyższym, NASK już w 2001 r. rozpoczął przygotowania do utworzenia sądu polubownego do spraw domen internetowych. Przygotowany został projekt całkowitej instytucjonalnej działalności sądu polubownego oraz projekt zmiany zasad rejestracji i utrzymania domen internetowych, wprowadzonych w 2000 r.

Należało podjąć niełatwą decyzję, przy której instytucji będzie działać taki sąd, przekonać tę instytucję do słuszności idei firmowania sądu, a także ponoszenia ryzyka jego utrzymania. Zwrócić należy uwagę na to, że podobnego sądu polubownego, dedykowanego medium internetowemu, w Polsce nie było. Nie istniała zatem możliwość skorzystania z już istniejącego wzorca.

NASK, opracowując założenia działania sądu polubownego zajmującego się rozstrzyganiem sporów domenowych, korzystał w niewielkim zakresie z regulacji wprowadzonych pod koniec 1999 r. przez ICANN, odnoszących się do polubownego rozstrzygania sporów wynikłych z rejestracji i korzystania z nazw domen w domenach ogólnych „.com”, „.org”, „.net” (regulamin Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – UDRP). Regulamin i zapisy UDRP nie zostały oparte na jakichkolwiek przepisach prawa krajowego lub międzynarodowego. Podstawę prawną do stosowania regulaminu UDRP stanowiła umowa między rejestratorem a podmiotem rejestrującym nazwę

Publikacja zawiera omówienie aktualnych problemów praktycznych powstających na tle stosowania regulacji dotyczących domen internetowych. Stanowi jednocześnie podsumowanie kilkunastoletniej pracy Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji w Warszawie.

Książka porusza m.in. zagadnienia:

- rejestracji i utrzymywania nazwy domeny internetowej,
- adresu internetowego jako znaku towarowego,
- nazwy domeny internetowej jako składnika przedsiębiorstwa,
- dowodów w spornych postępowaniach w sprawach domen internetowych.

Publikacja zawiera analizę wybranych orzeczeń Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych oraz ukazuje domenę internetową w różnych płaszczyznach prawnych, w tym również jako narzędzie biznesowe. Opracowanie omawia również aktualne problemy wynikające z zawarcia umowy o utrzymanie nazwy domeny internetowej „pl.” oraz zasady dobrych praktyk w obrocie on-line.

Autorzy poszczególnych artykułów to arbitrzy i mediatorzy związani z pracą Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych oraz członkowie Rady Sądu.

Publikacja przeznaczona jest dla przedstawicieli zawodów prawniczych – w tym m.in. dla pełnomocników występujących w mediacjach lub spornym postępowaniu arbitrażowym, sędziów sądów powszechnych, prokuratorów, notariuszy, a także dla przedsiębiorców, którzy wykorzystują nazwy domen internetowych jako efektywne narzędzia rozwoju działalności gospodarczej.

PUBLIKACJA POLECANA PRZEZ KATEDRĘ PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ
WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI UNIwersYTETU Jagiellońskiego

9 788381 878012 W01P01

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8187-801-2

9 788381 878012

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 129 ZŁ (W TYM 5% VAT)